

## Genesis 3:15

**“En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw en tussen uw zaad en haar zaad. Dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.”**

De moederbelofte

1 van God

2 in Christus

3 voor Zijn Kerk

Gemeente,

Deze tekst wordt genoemd de moederbelofte. Het is dus een belofte. Dat herkennen we aan het begin: “Ik zal...”. en dat zegt God. Dus het is een belofte van God. Van de komst van de Heere Jezus. En dan de moederbelofte. Een moeder heeft kinderen. Daarmee wordt dus bedoeld dat deze belofte ook ahw kinderen heeft, heel veel kinderen. Er zijn nog veel meer beloften in de Bijbel. Allereerst veel meer beloften in het Oude Testament van de komst van de Heere Jezus. Dan zijn er beloften voor alle verbondskinderen: Ik zal u tot een God zijn. Dan zijn er beloften voor de gelovigen. De poorten van de hel zullen u niet overweldigen. Uw geloof zal niet ophouden. Dan zijn er beloften voor de wederkomst en de nieuwe hemel en nieuwe aarde. En God zal alles en in allen zijn en daar zal geen rouw, noch moeiten meer zijn. Allemaal kinderen ahw van deze eerste, oudste belofte.

1 van God

Deze belofte is door God gegeven. We letten er eerst eens op wanneer, op welk moment. Adam en Eva hebben gezondigd. De goede God veracht en gewantrouwd, hun Schepper aangevallen. In satans klauwen zich overgegeven. En: zij zijn daarin gebleven. Toen God hen kwam roepen “Adam waar zijt gij?” Van God weggevlucht, niet erkend, de schuld afgeschoven. Ze roepen niet: o Heere, genade, is er een middel om de verdiende straf te ontgaan en weer tot genade te komen? Nee, ze zijn in satans greep gekomen en gebleven. Want dit is wat de duivel wil: de duivel wil je laten zondigen. Dat is hem gelukt en lukt hem steeds weer. We zijn in zijn macht gekomen. En daarna wil hij voorkomen dat je tot bekering komt. Voorkomen dat je schuld erkent en terugkeert. Dan kan hij je in zijn macht houden. En dat is hem gelukt. De duivel en de mens vormen één front tegen God. Zolang je geen schuld erkent en wederkeert tot God sta je aan de kant van de duivel. Luister je naar de duivel. Net als Adam en Eva deden.

We zetten er een punt achter! Zeggen wij wel eens. Het is me niet nog meer moeite waard. Stel: je hebt een auto. Erg aan gehecht. Al veel

aan laten versleutelen. Maar nu zo beschadigd. Dat kost drie keer zoveel als wanneer je een andere aanschaft. Ja, dat doen we dus niet. Dat heb je er niet over. Dan laten we hem staan en ophalen en kopen een nieuwe ervoor terug. Stel: je hebt een poes. En die is zo dom geweest om weg te lopen. En is aangevallen door een zwaan en zwaar gewond. Zo zwaar, dat de dierenarts zegt: daar is een operatie voor nodig en dat is niet goedkoop. Reken maar op € 800,--. Ja, denk je, heb ik er dat voor over, is het me dat waard. Kan zijn dat je zegt: nee, dat toch niet, we laten hem inslapen en nemen wel een andere. De mens heeft zich in de klauwen van de duivel gegeven en wil daar niet uitkomen en zich niet laten verlossen. En om die mens nog te verlossen, dat kost wat. Dat kost een vermogen, nee, dat kost Mijn Zoon, dat kost Hem Zijn leven, dat kost de Heilige Geest moeite, strijd, onophoudelijk. Als God nou had gezegd: Ik zet er een punt achter. Dit is het Mij niet waard. Ik laat de eerste mens met al zijn nakomelingen waar hij is, in satans klauwen, en schep wel een nieuwe mensheid. Zou dat niet logisch zijn, te begrijpen zijn geweest?

Maar: Ik zal..... God spreekt! Ik zal de mens uit satans macht verlossen. Het is Mij niet teveel, het kost Mij niet teveel. Deze belofte klinkt en komt regelrecht uit Gods hart. Uit Gods hart dat brandt van liefde. Liefde tot het verlorene. Alzo lief heeft God de wereld gehad....alzo lief, hoe lief.....nou dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. En dat belooft God hier. En voor deze belofte heeft de Zoon Zich garant gesteld. Ik zal lijden en sterven. Ik wil nederdalen ter hel en de wet volbrengen, Vader, Ik wil van u verlaten zijn en Uw toorn voelen branden op Mijn ziel. Daarom kan de HEERE dit hier beloven: Ik zal..... Gods belofte is als een parel. U weet het nog he: opgedolven uit de diepste van de oceaan.

En het geloof verwondert zich. O HEERE, dat u niets teveel was. Dat u deze belofte hebt gegeven. De belofte van de komst van uw Zoon. Terwijl er geen mens was die vroeg. Die naar U vroeg, die om verlossing vroeg, hebt U het toch beloofd. Puur vanuit Uzelf. Vanuit Uw hart van liefde. Gedompeld in het bloed van Uw Zoon. Betaald met Zijn bitter lijden en sterven. En daaraan zijn alle beloften te danken. Alle beloften komen uit datzelfde hart van God. Elk Woord van God komt uit dit hart van God. Elke belofte is net zo onverdiend, net zo ongevraagd, net zo geschonken door God.

Gods beloften: als parels zo kostbaar. Wat doet u ermee? Als verbondskind. Als gelovige. ? Aangrijpen, smeken en aanroepen: o HEERE maak het waar, vervul hem. Je kunt God niet meer beledigen en pijn doen dan door Zijn beloften achteloos laten liggen, onaangeroerd laten en eraan voorbij te leven.....

Ondertussen is deze belofte gericht tot de duivel. Tot de slang. Dit woord kondigt de duivel, de slang zijn ondergang aan. Let erop: de duivel

wordt niet ter verantwoording geroepen. Slang, waar ben je, satan wat heb je gedaan. De slang, de duivel krijgt geen gelegenheid schuld te belijden. Geen weg terug. Over de slang, de duivel is het direct: vervloekt! Over en uit. Ik sta stil in verwondering: het is duidelijk voor een gevallen engel is er geen weg terug meer. Een engel die 1 keer gezondigd heeft daarvoor is het over en uit. Weggeworpen, voor eeuwig het lot bezegeld. Voor een gevallen mens is er wel een weg terug. O Heere waarom? Waarom niet andersom? Ik weet het niet: omdat het God behaagd heeft om Zijn genade te betonen aan gevallen mensen. Om Zich door gevallen en verlore mensen te laten verheerlijken voor eeuwig. Voor een engel die 1 keer gezondigd heeft is er geen weg terug. Voor een mens die duizend, miljoen keer gezondigd heeft is er de weg terug, nog steeds, nog altijd. Alzo lief had God de mensenwereld, ook u, ook jou. Al had je miljoen keer gezondigd: er is een weg terug!

## 2 in Christus

De slang die wordt veroordeeld. Die zal, vs 14, op zijn buik kruipen en zodoende stof binnenkrijgen. Zag de slang er voor de zondeval dan anders uit? Calvijn denkt van niet. Maar dat het sinds de zondeval een teken van zijn straf is dat hij kruipt. Anderen denken van wel: dat voor de zondeval de slang hoger stond of rechtop stond. Maar in elk geval: hij schuift nu over de grond, krijgt stof binnen, moet in het stof bijten. Teken van nederlaag. Als een koning die gewonnen had zijn overwonnen vijanden liet buigen met hen neus op de grond, in het stof bijten. Het onderspit delven. Een slang kan mensen beschadigen, bijten, vergiftigen, maar het komt vaker voor dat de mens een slang doodt. Je kunt in een dierentuin nog heel wat gedachten krijgen als je die grote slangen ziet kronkelen over de grond in hun hok. Want niet alleen de slang wordt geoordeeld, maar in de slang de duivel. Die zal ook in stof bijten, het onderspit delven.

Want het zaad van de vrouw zal u de kop vermorzelen en gij zult het de verzenen vermorzelen. Dus er zal een nakomeling van Eva komen die zal juist strijden tegen de duivel. Die zal niet aan de kant van de duivel staan, maar aan de kant van God. Dat zal Jezus zijn. En Die zal u, de duivel, de kop vermorzelen. Je voelt aan: als je van een slang, of dier, de kop vermorzelt, platslaat, stukslaat, is het over en uit. Is hij het levenseinde nabij. Hij kan met zijn staart nog kronkelen en slaan, maar sterven zal hij. En gij zult het de verzenen, de hielen vermorzelen. Dat doet zeer. Je achillespees, je hiel als ze die pakken en platdrukken, verbrijzelen. Dat doet gruwelijk zeer, maar: het is niet je einde, het is niet dodelijk, je kunt ermee verder leven. Jezus zal lijden, bitter lijden, pijn hebben, maar het zal niet het einde zijn, Hij zal weer opstaan en eeuwig leven. Dat belooft en garandeert God hier.

En nu zien wij: heel het Oude Testament is de weg naar de vervulling van deze belofte toe. Geen wonder, dat de duivel dat tegen heeft willen houden. De komst, de geboorte van dit zaad, dit nageslacht van Eva. Rond de zondvloed: bijna, op 8 na had hij ze allen te pakken gehad. Dan belooft God Hem it Abrahams nageslacht: en rond Mozes' geboorte, bijna gelukt: alle jongetjes in de Nijl, de weg geblokkeerd. Dan belooft God Hem uit Davids nageslacht: en bij de prinsenmoord door Athalia, bijna, op één na alle nakomelingen van David te pakken. Bij Esther in Perzie: bijna, bijna gelukt om het volk der Joden uit te laten roeien. Maar de lijn blijft doorgaan. Totdat het beloofde vrouwenzaad geboren wordt: Jezus, Gods Zoon. Dan laat de duivel alle kindjes in Bethlehem doden onder de twee. Daar moet hij bij zijn. Maar weer mislukt het. God redt Zijn Zoon in Egypte. Dan in de woestijn proberen Jezus te overwinnen. Dan in Getsemané. Probeert Hij Jezus ongehoorzaam te maken. Dan aan het kruis: kom dan af van het kruis. Maar Jezus overwint. Hij sterft als Gehoorzame, als Overwinnaar. De satan is de kop vermorzelt, moet in het stof bijten. Heeft verloren. En Jezus, zwaar gepijnigd, zwaar geleden, staat op uit de dood en leeft in eeuwigheid. Lucas 11:21-22 is dan vervuld.

En Hij kan en mag zondaren weghalen uit de greep van de duivel. Uit het kasteel van de duivel. Vergrendeld tot en met. Met de vloek der wet en de schuld der zonde. Maar Jezus treedt er binnen. Hij schuift de grendel weg van de vloek en de schuld: die heeft Hij gedragen. En Hij komt satans kasteel binnen en haalt er zondaren weg. Doet zondaren wederkeren tot God. Hij zet vijandschap tussen de duivel en een mens. De mens, die zo in de bedwelming van satan is, wil weg. Een mens gaat roepen: verlos me. Je ogen gaan open. Ik ben gevangen, ik ben in satans greep. In schuld en opgesloten achter slot en grendel. En satans is zo sluw, dat is mijn verderf. En God is zo gekrenkt en toch zo vol liefde en ontferming: ik wil hier weg. Heere, red me, verlos mij. Het eerste wat je ziet als Jezus in je leven komt is niet: het zit goed, ik ben gered, maar is: het zit verkeerd, ik heb naar satan geluisterd, het is niet zo onschuldig als het lijkt en als ik denk. Ik moet hier weg. Heere, verlos me.

Weet u daarvan? Dat Jezus vijandschap zette tussen u en de duivel? Nee, niet dat er slechts een onbehaaglijk gevoel komt. Dat kun je wel eens hebben, dit is het toch ook net helemaal, je voelt je rot, maar: je leeft gewoon verder. Met een onbehaaglijk gevoel, maar toch verandert er niks. Satan houdt je toch nog vast. Nee, maar dat je ging zien en roepen: ik wil hier weg! Dan weet je ook: alleen Jezus kan dat. Ik kan wel mijn leven wat omgooien, maar dan ben ik nog steeds in het kasteel van satan. Alleen Jezus kan mij verlossen en mijn ogen openen. Ontkomen uit satans macht en greep. Niet meer blind, maar ziende. Teruggekeerd tot God. Dankzij Jezus Die de satan overwon. Zijn hielen zal vermorzelen, bitter pijn leed. Voor mij. Dankzij de Heilige Geest, Die de ogen opende en mijn hart

vernieuwde. Dankzij de Vader, Die de Zoon beloofde en gaf.  
Reddingsoperatie zondaar geslaagd. Maar wat een operatie. Wat een onderneming. Wat een genade.

Dat doet het zaad van de vrouw. Jezus. Hij verlost en zet vijandschap tussen de duivel en een mens. Dat doet Hij! Dat is een belofte. Een parel. Ik zet vijandschap tussen de duivel en nakomelingen van Eva. En Heere, ik ben zo'n nakomeling van Eva. Ik zit zo vast in satans listen en bedoelingen. Ik leef maar door en ik maak er geen punt van. Ik kom maar niet tot wederkeer en echte bekering. Al jaren niet. Het is me toch te lief dat leven in satans kasteel. Ik kom er niet van los. Ik blijf er maar in. Slechte gewoontes, zondige lusten, ze houden me gevangen en vooral: onoprechtheid houdt me vast. Ongeloof bindt mijn handen en sluit mijn mond toe. Ik zal vijandschappen zetten. Hoor, grijp het aan, Heere Jezus, doet U het. Treedt binnen als Overwinnaar, schuif de schuld weg, ontgrendel de deur en treedt binnen en neem mij mee, verlos mij.

Dat is nodig! Dat is absoluut nodig! Want als je in satans macht blijft..... Zijn kop is al vermorzeld. Maar hij is nog op aarde bezig. Met zijn staart zogezegd. Om mensen op te hitsen tegen God. Te laten zondigen en daarin te blijven. Hij zou er altijd mee door willen blijven gaan. Maar eens komt de dag dat hij geworpen wordt in de poel die brandt van vuur en sulfere. Openbaringen 20:10. Dan is er voor hem geen plaats meer in de hemel, maar ook niet op aarde. Net als voor allen die van hem zijn, die in zijn macht, kasteel gebleven zijn. Onverlost. Ze worden met hem geworpen in diezelfde, vreselijke poel. Zullen God nooit meer kwaad kunnen doen en kunnen onteren op aarde. Je zou daar toch bij zijn, u, jij..... Opent dat uw/jou ogen misschien. Om te roepen: Ik wil hier weg, verlos mij.

### 3 voor Zijn Kerk

En dat weet de duivel. Daarom lezen we in Openbaringen 12: de duivel is tot u afgekomen, wetende dat hij weinig tijd heeft. De duivel kan nu Jezus niet meer aanvallen. Want Die heeft overwonnen en is gezeten in de hemel aan Gods rechterhand. Nou, dan zal hij zijn woede koelen op de volgelingen van Jezus. Die hem ontnomen zijn. Die in vijandschap tegen hem gekomen zijn. Maar hij zal terugvechten. En dan wordt de tekst vervuld in allen die van Jezus zijn. Satan, zij zullen u de kop vermorzelen. Zij zullen het van je winnen, maar gij zult het de verzenen vermorzelen, je zult ze gruwelijk pijn doen. Je zult ze niet zomaar laten gaan.

Stel het je maar even letterlijk voor. Dat vermorzelen van de hielen. Denk aan een kinderspel. Een aantal kinderen waren beneden in de kamer opgesloten, maar zijn ontsnapt. En rennen door de gang en gaan de trap op. Maar het kind dat de bewaker speelt, loopt erachteraan. En kan op de trap nog net de hiel van een jongen vastpakken. Dat voel je. En je kunt

twee dingen doen: vanwege de pijn stoppen en je terug laten halen, meekomen naar beneden. Of: laten knijpen, je achillespees doormidden, vermorzelt en verder lopen naar boven. Nou, je kiest in dat spel altijd voor het eerste. Je laat je achillespees niet vermorzelen, dat doet veel te zeer en dat heeft veel te lange gevolgen. Dat is het je niet waard.

Door Jezus ontkomen uit het kasteel van de duivel komt satan je achterna. Vijandschap. Van Luther werd eens gezegd: Mensch zwischen Gott und Teufel. Mens tussen God en de duivel. Natuurlijk daar speelde bij Luther zijn tijd, zijn positie en zijn karakter mee, maar het geldt van iedere volgeling van Jezus, elke verlostte. Je bent mens tussen God en duivel geworden. De duivel laat je niet zomaar gaan en grijpt je vast om je terug te trekken. Daar heeft hij wat middelen, klauwen voor. De klauw van kruis en verdrukking. Hij grijpt je leven met eenzaamheid, ontslag, onbegrip zelfs in je huwelijk, verdrukking, vervolging, denk aan Noord Korea. Dat het leven achter Jezus je zoveel kost. Kom terug, stop ermee. Geef toe, ik wil je terug.

Hij heeft de klauw van verzoeking. Verzoeking van een makkelijk leven. Verloving of huwelijk met een ongelovige, verzoeking van een zo mooie, drukke baan, die zo goed verdient en je bedrijf zo'n bekendheid geeft, al heb je dan geen tijd meer voor God. Verzoeking van een zondige gewoonte. Van strijd tegen je jezelf. Die je zo ligt en die je zo aantrekt. Geef toe, ik wil je terug.

Verzoeking van lijden. Van Job. Zoveel meemaken, zoveel ziekte en zorgen. Satan grijpt je vast: wordt toch verbitterd en boos op God, wordt toch moedeloos en opstandig, geef er toch de brui aan om zo'n God te dienen als Hij je zoveel oplegt. Geef toe, kom terug.

Verzoeking van aanvechting: je hebt zoveel schuld, je doet zoveel verkeerd, je bent nog steeds even slecht en doet nog steeds hetzelfde verkeerd. Het kan toch niet, je bent niet welkom, je bent niet uitverkoren, je vent te slecht. God wil je niet. Geef toe, kom terug.

Satan grijpt je vast: geef toe, kom terug. Maar: de belofte is: satan, die strijd daarin zult gij hen wel de hielen vermorzelen maar zij zullen u de kop vermorzelen. Jezus houdt je vast. Hij trekt je erdoorheen. En de pijn en strijd is het waard. Jezus trekt je erdoorheen, want Hij houdt je vast. En het doet zeer. Pijn. Die verdrukking en dat onbegrip. Die zelfverloochening, dat nee zeggen tegen je vlees en bloed. Die strijd tegen je zelf en je zondige begeerten. Tegen die gedachten en ingevingen van satan. Dat doet zeer. Maar: Jezus houdt vast. Gods belofte houdt stand. Satans kop zal vermorzeld worden. Satan zal in het stof bijten. En Jezus volgelingen komen er. Ja, met littekens. Ergens in je leven zit wel een achillespees die gebroken en vermorzeld is. Iets wat je moest opgeven, iets wat je je aan

moest laten doen, iets wat je je ontzeggen moest, iets waar je levenslang mee te strijden kreeg en hield. Gods pelgrims staan aan de hemelpoort allemaal met een litteken, minstens één. Weet u ervan? Mens te zijn tussen God en duivel? Dan weet u er toch ook van dat als de satan je aanvalt en vastgrijpt er maar één ding is: die belofte aangrijpen. Dat satans kop vermorzelt is en zal worden. Want als ik het zou moeten klaarspelen, als ik het zou moeten winnen, zou ik het verliezen. Zou ik toegeven, terugkeren. En het enige was: Heere Jezus, houd U me vast, trekt U me mee.

Zo gaat het zaad van de vrouw de overwinning tegemoet. Allereerst Christus, maar dan ook allen die van Christus zijn. En die de beloften meedragen. Kijk, in het Oude Testament waren het beloften, vanuit deze moederbelofte, van de komst van de Heere Jezus en de vermorzeling van satans kop. Nu, in en na het Nieuwe Testament zijn het beloften van de wederkomst van de Heere Jezus. En van de wegwerping van de satan. Dat hij zal worden buitengeworpen. Onschadelijk gemaakt met staart en al verwijderd van de aarde. Beloften van de volkomen overwinning. Gij zult me Mij zitten in Mij troon. Die overwint zal alles beerven. En de God des vredes zal de satan welhaast onder uw voeten verpletteren. En die overwint die zal van de tweede dood geen schade lijden. Een nieuwe hemel en nieuwe aarde, waar satan geen kwaad meer doen zal en kan. En waar God zal zijn alles en in allen.

Verwacht u deze vervulling? De volkomen vervulling van de moederbeloften van Genesis 3:15? Of: mag het zo nog wel een tijdje blijven van ons? Hoeft dat voor ons niet zo nodig? Laat de duivel nog maar doorgaan en zijn staart blijven roeren? Doet ons dat eigenlijk niet zoveel? Al die keren dat je de krant leest en moet zeggen: daar is de staart van de duivel weer. Mensen die zondigen, satan die Gods Kerk bij de hielen grijpt. Moet dat nog maar een mensenleven doorgaan? Altijd maar doorgaan? Of...of...is het uiteindelijk toch te doen om Gods beloften. Al zijn beloften van overwinning voor Jezus en Zijn volgelingen en ondergang voor satan. Daarom verwachten wij die grote dag met groot verlangen om ten volle te genieten al de beloften Gods in Jezus Christus onze Heere. Vanuit de moederbelofte. Vanuit Gods liefdeshart. Verlost. Voor eeuwig verlost volkomen verlost. U zij eeuwig dank en eer.

Amen